

населението в градовете. Официлната политика не признава съществуването на ромите през този период – за тях не се пише и, за разлика от България, не се обявява публично циганският произход на музикантите роми. Само един учен, Олга Наги, има публикации за културата на ромите в осем тома песни и приказки, което дава представа за пропуснатите възможности за по-богато изследване на ромския бит и култура от този период.

По време на комунистическия режим циганите са наети на работа в селското стопанство и във фабриките, но предразсъдъците в отношението към тях остават. Често полицията обиска цигански къщи и прибира златни накити, за които се твърди, че са взети от търговия „на черно“. Посещенията на ромски лидери от западни страни са саботирани със солидни глоби за домакинства, които подслоняват тези хора. Трудно и скъпо е за ромите и да напуснат Румъния. Само двама роми са допуснати до Третия световен ромски конгрес. Мисионерите от **Движението „Петдесятна църква“** действат нелегално и през 1979 г. на ромски е преведено Евангелието на Йоан; отпечатано е в Холандия и тайно е внесено в Румъния. През този период **Йон Чиоба** е посредник между циганите и румънското правителство. При официалното преброяване на населението от 1956 г. са регистрирани 194 216 цигани, а през 1979 г. – 225 000, тъй като при първото преброяване много цигани се записват като румънци или унгарци.

Падането на комунистическата власт през 1989 г. донесе и положителни, и негативни промени по отношение на циганите. На първо място те отново имат право на свободно сформане на асоциации и публикуване на ромски списания. От друга страна, новото правителство и много румънци често обвиняват циганите за икономическите трудности, които всъщност са породени от преминаването към пазарна икономика. Има много погроми над цигани в годините след 1989 г. Най-злополучно е нападението от 1990 г. в Букурещ, когато премиерът Петре Роман призовава миньорите да му помогнат да вземе отново властта. След побоя, нанесен над протестиращите студенти в центъра на Букурещ, миньорите, заедно с тайната полиция нападат цигански квартал и нанасят сериозни щети; има много пострадали цигани. През март 1993 г. съобщение в букурещки вестник отразява призива на организацията „Йон Антонеску“ (която има членове от цялата страна и солиден финансов капитал) да „бъдат убити циганите, които вършат престъпления“. Представител на организацията заявява, че членовете ѝ не се вълнуват какво ще е общественото